

Kaste Kawaalus.

Enne andis, kui ta suri,
mis ütles nende rõõmle;
Siis wana ning ka kurri,
kui ta ei hõlindse.

Kui ta wast hakkas loida, jät laulma
lapset
no 1

ber kaela, ja isä töstis ommad käed üles
ja ütles: olle kidetud, Jummal! et meie
laps ommad pattud tunneb, niüid ta leiab
jälle armo Sinno ees! Ja Herra teenrid
pakkusid neile sedda sani, agga nemmad
lakkitasid tuhhat tanno ja terwist wasto,
ja ütlesid: noor rahwas olgo rõmus seäl,
meie pallume siin Jummalat nende eest.
Ja Neto ja Jürri longesid niüid mollemad
nende ümber kaela, ja nutsid nende rinnul,
et igga mehhe silma wessi tullit.

Ja niüid läksid nemmad sure lusti ja
rõmoga ärra, ja noor rahwas pandi Herra
sani istuma, ja pilli heäl kulutas sedda
rõmo keik ma ilmale. Ja nemmad tullid
keik, tansides, Moisa Salt sisse, ja Neto
ja Jürri läksid kohhe Herrat ja Prauat
terretama: Agga Neto ei sanud sanna su-
ust, nenda panni halle meel temma kele kin-
ni, ja esüte kui nut sai lahutust teinud,
kannatas ta, need terwised kätte anda, mis